

В скоро време след това можах да го изпратя за втори път в странство – в Германия, в гр. Браунтвалд да следва, въпреки че нямаше средства ми бяха изчерпани. В Германия син ми изнемогваше, все поради това, че нямаше възможност да го издържа. Наистина, той там имаше всички условия да приложи своето художествено изкуство и положи всички усилия в това отношение, но изложбата за която приготвяваше произведенията си не можа да се състои. Не след дълго той заболя, принуден беше да замине и замина от Германия за Швейцария за да се лекува. НО ЗА ГОЛЯМО мое и негово нещастие той почина в санаториума във който се лекуваше – през 1924 год.

Така че, злокобната участ, на син ми Антон е резултат на страшните гонения и преследвания от фашистката полиция, ИНАЧЕ... той и днес щеше да бъде жив и полезен на родината.

гр.София, 10 октомври 1949 г.

С почитание:

